

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/23/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115224483
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1115224483.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Viery Malinowskej v právnej veci žalobcu: Mravek SK, s.r.o., Kopčianska 10, 851 01 Bratislava, IČO: 44 350 538, zastúpený JUDr. Ing. Ľubomírom Havlíkom, advokátom, Svätoplukova 28, 821 08 Bratislava, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpený JUDr. Baltazárom Mucskom, advokátom, Vajnorská 55, 831 03 Bratislava, v konaní o zaplatenie 55.602,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 31Cb/160/2015-793 zo dňa 28.09.2021 takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 31Cb/160/2015-793 zo dňa 28.09.2021 v napadnutom výroku I. a III. p o t v r d z u j e .

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava I ako súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 31Cb/160/2015-793 zo dňa 28.09.2021 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 53.838,30 Eur, úrok z omeškania 5,05% p.a. zo sumy 53.838,30 Eur od 15.02.2015 až do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo výroku II. žalobu vo zvyšku zamietol a vo výroku III. priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 93,66%.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 55.602,- Eur s 9,5% ročným úrokom z omeškania od 21.11.2014 do zaplatenia titulom náhrady škody na motorovom vozidle žalobcu zn. Volkswagen Phaeton, EČV: L., ku ktorej došlo dňa 21.10.2014 v dôsledku dopravnej nehody - stretu prevádzok motorového vozidla právneho predchodcu žalobcu a motorového vozidla značky Renault Master, EČV: D., povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Žalobu odôvodnil tým, že bol prvým majiteľom nového vozidla zn. VW Phaeton, EČV: L., ktorého kúpu financoval úverom na základe zmluvy č. 806578 s VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko, s.r.o., IČO: 31 341 438. Dňa 21.10.2014 vo večerných hodinách na ceste 1/75, okres Šaľa došlo k dopravnej nehode tým spôsobom, že vozidlo žalobcu bolo odstavené pre defekt na krajnici a zozadu do vozidla nabúrало vozidlo (vinník) EČV: D., povinne zmluvne poistené u žalovaného. Nehoda bola zdokumentovaná dopravnou políciou, ktorá určila vinníka. Vozidlo bolo ohliadnuté v autorizovanom servise poverenou osobou žalovaného a škoda uplatnená u žalovaného. Žalovaný listom zo dňa 05.11.2014 oznámil žalobcovi, že sa jedná o neekonomickú opravu - totálnu škodu, vychádzal z hodnoty vozidla v čase nehody 38.000 Eur a nákladov na opravu vozidla v autorizovanom servise 55.000 Eur. Vrak vozidla bol vydražený na burze vrakov za 17.230,- Eur. Žalobca

rozporuje takto stanovenú všeobecnú hodnotu vozidla ako podhodnotenú, ako aj zdokumentované a odhadnuté náklady na opravu vozidla, nakoľko v zápise o poškodení neboli uvedené niektoré diely, ktoré žalovaný započítal do nákladov na opravu a rozdiel predstavuje približne 15.000 Eur. Išlo napr. o prednú časť výfuku filter častíc, bočný pravý a ľavý rám podlaha, pozdĺžnik, rukoväť všetkých dverí, zadný pravý tlmič výfuku, bezpečnostné pásy, riadiacu jednotku airbagov, snímač airbagov, riadiaca jednotka airbagov, výplň operadla, poťah operadla, zadné vnútorné svetlá, tieto diely a ostatné drobnejšie diely, ktoré žalovaný zarátal do nákladov na opravu, aj keď neboli v zápise uvedené. Druhá skupina dielov, ktoré žalovaný dal na výmenu, uviedol v zápise o obhliadke, ale opodstatnenosť výmeny je spornou, je strecha vozidla, alebo diely, kde poškodenie nie je riadne zdokumentované a určenie na výmenu je sporné, napr. o teleso spätného zrkadla, zadné svetlá, podlahu, pravý zadný blatník, zadný tlmič, kardan, ramená zadnej nápravy, zadné sklo, ktoré si nie je žalobca vedomý, že bolo prasknuté alebo inak poškodené. Žalobca požiadal súdneho znalca Ing. Romana Červinku o komplexnú analýzu nehody, ktorý v znaleckom posudku č. 32/2015 uviedol, že nemá žiadne pochybnosti o vzniku a priebehu nehody, ako ju opísali jej účastníci. Vozidlo žalobcu malo v čase nehody aktívne GPS vyhľadávanie, ktoré zaznamenalo dáta z nehody. Žalobca posudok a crash údaje z GPS doložil žalovanému, ale žalovaný stanovisko neprehodnotil. Pri uplatnenej výške škody vychádza žalobca z toho, že žalovaný podhodnotil všeobecnú hodnotu vozidla v čase nehody a umelo navýšil náklady na opravu vozidla. Hodnotu vozidla tak určil odhadom ku dňu poškodenia na 60.000 Eur, skutočná výška škody na vozidle bola 40.000 Eur, teda jednalo sa o rentabilnú opravu. V konaní žalobca uplatnil aj náklady na odťah vozidla vo výške 193,30 Eur a úrok z omeškania od 21.11.2014, teda uplynutia 15. dňa od oznámenia žalovaného, že škoda je totálnou.

3. Žalovaný v rámci procesnej obrany namietal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu z dôvodu, že motorové vozidlo Volkswagen Phaeton, EČV: L. bolo vo vlastníctve VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o.. Poškodeným je ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, v predmetnom prípade vlastníka vozidla, nie leasingový nájomca, teda žalobca nespĺňa definičné znaky poškodenej osoby. Žalovaný ďalej poprel, že prišlo k náhodnej udalosti, ktorá je pojmovým znakom poisťovnej zmluvy a odkázal na uznesenie NS ČR z 28.11.2006, sp. zn. 30 Cdo 427/2006. Žalovaný poukazuje na závery znaleckého posudku č. 30/2015 Ing. Ladislava Imricha, znalca z odboru Doprava cestná vypracovaného za účelom posúdenia škodovej udalosti zo dňa 21.10.2014, ktorý o.i. konštatoval (na strane 54), že „na základe technického posúdenia priebehu nehodového deja, vykonaných simulácií priebehu dopravnej nehody, ďalej na základe informácií získaných zo spisového materiálu a informácií získaných v priebehu znaleckého skúmania je možné s najväčšou pravdepodobnosťou uviesť, že predmetná dopravná nehoda nemá znaky náhodnej udalosti v cestnej premávke a vykazuje celý sled charakteristických sprievodných znakov pre úmyselné poškodenie vozidla, pričom konečné riešenie je predmetom právneho posúdenia, pretože si vyžaduje posúdenie klauzibility priebehu nehodového deja“. Vychádzajúc zo znaleckého posudku žalovaný odmietol poskytnúť poisťné plnenie. Žalovaný namietal v prípade úroku z omeškania aj stanovený začiatok omeškania a výšku úroku z omeškania, nakoľko dátum oznámenia o totálnej škode nemožno zamieňať s dátumom skončenia prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovne poskytnúť poisťné plnenie.

4. Súd prvej inštancie vo veci aplikoval ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon o PZP“), § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP, § 4 ods. 4 zákona o PZP, § 15 ods. 1 zákona o PZP, § 427 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 442 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, § 443 Občianskeho zákonníka a § 49 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v rozhodnom čase, ako aj § 153 ods. 1 až 3 z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 186 ods. 2 CSP, § 191 ods. 1 CSP.

5. Súd prvej inštancie ako nesporné v konaní posúdil, že vodička vozidla Renault Master, EČV: D. povinne zmluvne poisteného u žalovaného V.C. B. priznala zavinenie poškodenia motorového vozidla Volkswagen Phaeton, EČV: L., za čo jej bola uložená sankcia (sporné bolo zavinenie, nie to, že vodička priznala zavinenie). Poškodené vozidlo VW Phaeton, EČV: L. bolo odtiahnuté do autorizovaného servisu, náklady na odťah 193,30 Eur žalovaný nerozporoval. Poškodená spoločnosť si uplatnila nárok na náhradu škody u poisťovateľa poisteného škodcu - žalovaného. Žalovaný listom zo dňa 05.11.2014 oznámil právnenému predchodcovi žalobcu, že posúdil opravu ako neekonomickú a upozornil,

že poskytne poistné plnenie za vzniknutú škodu len ak v čase vzniku škodovej udalosti bude spĺňať podmienky poistného krytia. Dňa 18.05.2015 podal žalobca sťažnosť na riešenie škodovej udalosti, keďže nebol vyrozumený ani do 3 mesiacov od vzniku dopravnej nehody o spôsobe vybavenia škodovej udalosti. Rozporovaný v konaní nebol ani rozsah poškodení motorového vozidla VW Phaeton, EČV: L. zaznamenaný v zápise o obhliadke vozidla. Poškodené vozidlo nebolo žalobcom opravené, došlo k jeho predaju, hodnota použiteľných zvyškov bola ocenená v sume 17.230,- Eur. Sporným v konaní nebolo ani to, že žalobca nadobudol vozidlo od importéra Porsche Inter auto Slovakia, s.r.o. a financoval ho formou úveru zmluvou č. 806578 s VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko, s.r.o., IČO: 31 341 438, ktorý si veriteľ zabezpečil zabezpečovacím prevodom práva.

6. Sporným v konaní bol priebeh škodovej udalosti, keď do odstaveného poškodeného vozidla v dôsledku defektu mala naraziť V. B., ktorá si vozidlo nevšimla, keď obiehala sprava pred ňou jazdiacu dodávku. Sporným ďalej bolo, či škodová udalosť má znaky poistnej udalosti a ide o náhodnú udalosť v cestnej premávke. Žalobca rozporoval žalovaným stanovenú hodnotu vozidla 38.000 Eur ku dňu 21.10.2014, ako aj žalovaným stanovený rozsah poškodenia a výšku nákladov na opravu vozidla, keďže v zápise o poškodení neboli uvedené niektoré diely, ktoré žalovaný započítal do nákladov na opravu vozidla, namietal aj spornosť dielov zachytených v obhliadke, ktoré dal žalovaný na výmenu, pričom postačovala ich oprava (bližšie špecifikované v žalobe). Podľa žalobcu je oprava rentabilná, totálna škoda nevznikla a žalobca má nárok na náhradu skutočne vzniknutej škody. Sporným v tomto smere bolo, či je možné od nároku žalobcu odpočítať hodnotu použiteľných zvyškov a DPH, keďže právny predchodca žalobcu je platcom DPH. Sporným bolo aj použitie výstražného trojuholníka vodičom poškodeného vozidla a s tým súvisiace pomerné znášanie škody poškodeným. Žalovaný namietal aktívnu vecnú legitimitáciu s poukazom na judikatúru týkajúcu sa leasingového nájomcu vozidla. Rozpornou je aj výška uplatneného úroku z omeškania ako aj stanovenie dátumu omeškania s plnením nároku žalobcu.

7. Súd prvej inštancie sa v prvom rade zaoberal námietkou nedostatku vecnej aktívnej legitimitácie, dospel k záveru, že je nedôvodná. V čase škodovej udalosti bola vlastníkom motorového vozidla spoločnosť VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o. na základe Zmluvy o zabezpečovacom prevode práva z dôvodu zabezpečenia poskytnutého úveru právnomu predchodcovi žalobcu a žalobca bol v postavení poistník/držiteľ vozidla/poistený, ktoré bolo predmetom poistenia. V zmysle čl. V. Zmluvy o zabezpečovacom práve, okamih, keď dlžník zaplatí všetky svoje záväzky vzniknuté na základe zmluvy je rozvázovacou podmienkou zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva a dlžník týmto dňom opäť nadobúda úplné a výhradné vlastnícke právo k predmetu financovania. Dňa 21.01.2016 bol zmluvný vzťah so spoločnosťou VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o. riadne ukončený, všetky práva a povinnosti boli vysporiadané a vlastnícke právo k motorovému vozidlu nadobudol opäť žalobca. Okrem toho uvedená spoločnosť poskytla „súhlas s vinkuláciou poistného plnenia v prospech klienta“.

8. Pre posúdenie otázky, či v konaní ide o škodovú udalosť, ktorá má znaky náhodnej udalosti, s ktorou je spojená povinnosť poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie z PZP škodcu, súd prvej inštancie skúmal listinné dôkazy doložené do spisu, a to najmä znalecké posudky Ing. Romana Červinku č. 32/2015 a Ing. Ladislava Imricha č. 30/2015, posudzoval vykonanú konfrontáciu znalcov v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I sp. zn. 12C/224/2015, v uvedenom kontexte vyhodnotil aj znalecký posudok č. 26/2020 znalca ustanoveného súdom Ing. Karola Štyndla. Znalec Ing. Štyndl sa stotožnil so závermi znaleckého posudku č. 32/2015 znalca Ing. Červinku, v ktorom posúdil technickú prijateľnosť vzniku dopravnej nehody zo dňa 21.10.2014 a vykonal jej analýzu a prijal záver, že priebeh dopravnej nehody ako bol popísaný jej účastníkmi, je technicky možný, prijateľný a pravdepodobný. Zároveň uviedol, že znalecké posudky Ing. Romana Červinku č. 32/2015 a Ing. Ladislava Imricha č. 30/2015 nemajú výrazné odlišnosti. Znalec Ing. Červinka vyvrátil, že by existovala okolnosť, ktorá by dôvodne a jednoznačne spochybnila dopravnú nehodu, spochybnil technické závery žalovaného popierajúce vznik dopravnej nehody z dôvodu, že žalovaný vykonal neúplný rozbor dopravnej nehody, na základe čoho nesprávne posúdil kompatibilitu poškodení vozidiel vo vzťahu k miestu nehody, nesprávne posúdil časovú následnosť poškodení a nesprávne vyhodnotil technicky možný pohyb vozidla VW Phaeton od zrážky do konečnej polohy, v dôsledku čoho dospel k celkovému nesprávnemu záveru vyhodnotenia dopravnej nehody. V konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 12C/224/2015 vykonal súd konfrontáciu znalcov, kde Ing. Imrich vysvetlil, že „bolo pre neho prekvapujúce konštatovanie žalovaného, že v danom prípade sa nejedná o náhodnú udalosť v cestnej premávke. Podľa ním uvádzanej technickej príčiny to bolo vždy podmienené zodpovedaním právnej otázky. Pripustil, že

z technického hľadiska existuje možnosť, že vodička poškodeného motorového vozidla zn. Renault Master EVČ: D. urobila chybu v technike jazdy a z toho dôvodu havarovala“. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že obrana žalovaného o technickej neprijateľnosti dopravnej nehody, že sa nejedná o náhodnú udalosť a ide o úmyselné konanie účastníkov dopravnej nehody, vychádzajúca zo znaleckého posudku Ing. Ladislavom Imrichom č. 30/2015 je nesprávnou interpretáciou záverov tohto posudku žalovaným a dospel k záveru, že bol preukázaný vznik poistnej udalosti dňa 21.10.2014 ako náhodnej udalosti.

9. Súd prvej inštancie tiež nepriznal relevanciu obrane žalovaného spočívajúcej v účasti poškodeného na zavinení škodovej udalosti porušením zákonnej povinnosti, keď neumiestnil výstražný trojuholník v dostatočnej vzdialenosti za odstaveným autom z dôvodu poruchy. Súd prvej inštancie vychádzal pri tomto závere z vykonaného dokazovania a vyhlásenia svedkyne B., že si na ceste výstražný trojuholník nevšimla, nakoľko mala prekrytý výhľad dodávkou jazdiacou pred jej motorovým vozidlom, jej výhľadové možnosti smerom vpred a do bokov boli na 95% obmedzené a výstražný trojuholník na ceste z uvedeného dôvodu ani nemohla spozorovať.

10. Ďalej súd prvej inštancie posúdil sporné otázky, či došlo k totálnej škode na poškodenom motorovom vozidle a od toho odvíjajúcu sa náhradu a výšku skutočnej škody. Pri stanovení výšky škody na vozidle žalobcu vychádzal zo znaleckého posudku č. 26/2020 znalca Ing. Karola Štyndla, ktorý vyhodnotil ako presvedčivý a komplexný aj v kontexte ostatných vykonaných dôkazov z dôvodu, že ostatní znalci nezohľadnili (nemali ani vedomosť) ďalšiu poistnú udalosť č. 9108096514 týkajúcu sa dopravnej nehody vozidla zo dňa 18.02.2014, keď oprava poškodení z tejto poistnej udalosti v ďalších posudkoch nebola premietnutá v koeficiente poškodenia vozidla haváriou k2, čo má vplyv na reprodukčnú obstarávaciu hodnotu vozidla. Zo znaleckého posudku znalca Ing. Karola Štyndla č. 26/2020, ktoré závery si súd prvej inštancie osvojil, vyplýva všeobecná hodnota vozidla Volkswagen Phanteon 3.0 V6 TDI, EČV: L. pred jeho poškodením ku dňu 21.10.2014 vo výške 55.087,- Eur, reprodukčná obstarávaciu hodnota vozidla bola znalcom určená vo výške 55.638,- Eur. Znalec skonštatoval, že oprava je doporučená. Výšku škody na vozidle určil ku dňu 21.10.2014 na sumu 53.645,- Eur (vrátane DPH). Keďže podľa názoru znalca reprodukčná obstarávaciu hodnota prevyšuje hodnotu nákladov na opravu vozidla, súd prvej inštancie priznal žalobcovi výšku skutočnej škody v sume 53.645,- Eur spolu s nákladmi za odťah motorového vozidla vo výške 193,30 Eur, teda celkovo 53.838,30 Eur a vo zvyšku žalobu zamietol (požadovaná istina nad rámec priznanej náhrady škody vo výške 1.763,70 Eur).

11. Súd prvej inštancie sa nestotožnil so žalovaným a od skutočnej výšky škody neodpočítal hodnotu použiteľných zvyškov vo výške 17.230,- Eur, ani 20% DPH. Poškodený si uplatňoval náhradu škody z povinného zmluvného poistenia škodcu, preto ho poisťovňa škodcu nemôže nútiť do likvidácie škodovej udalosti totálnou škodou, ak je vozidlo opraviteľné a podľa vyjadrenia znalca Ing. Štyndla bola oprava doporučená. Poškodený si síce nedal opraviť havarované vozidlo, keďže žalovaný včas neukončil šetrenie škodovej udalosti, vozidlo predal tretiemu subjektu, čo nemá na určenie skutočnej škody žiaden vplyv. Aj keby bola oprava vyhodnotená ako neekonomická, môže sa poškodený rozhodnúť pre opravu vozidla, pričom má nárok na skutočne vynaložené a účelné náklady, ktoré predstavujú skutočnú škodu (rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky II.ÚS 795/2016, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Co/671/2014, sp. zn. 5Co/842/2014, sp. zn. 5Co/70/2016 rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11 Co 180/2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/161/2016, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obdo 48/2012). Žalobca má preto nárok na celú výšku vznikutej škody bez odpočítania hodnoty zvyškov (keďže nejde o totálnu škodu, nie je správne túto hodnotu považovať za hodnotu zvyškov poškodeného motorového vozidla). K odpočtu DPH súd prvej inštancie poukázal na § 2 zákona č. 222/2004 Z.z., z ktorého vyplýva, že v prípade náhrady škody nedochádza k dodaniu služby a tovaru, za tejto situácie nemôže dochádzať k odpočtu DPH, nakoľko uvedená suma nepodlieha zdaneniu daňou z pridanej hodnoty.

12. Uplatnený nárok na zaplatenie úrokov z omeškania súd prvej inštancie posúdil podľa § 11 ods. 6, ods. 7, ods. 8 zákona o PZP a § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z. Žalobca sa domáhal úrokov z omeškania vo výške 9,5% p.a. od 21.11.2014 do zaplatenia, teda od uplynutia 15. dňa od oznámenia žalovaného, že škoda je totálnou. Žalovaný namietal výšku sadzby úroku, ako aj určenie dátumu omeškania, keďže oznámenie o posudzovaní škody ako totálnej nie je ukončením likvidácie, s čím sa súd prvej inštancie stotožnil a mal za preukázané, že poškodený oznámil žalovanému uplatnenie nároku na náhradu škody dňa 29.10.2014, nasledujúcim dňom začala plynúť lehota troch mesiacov,

počas ktorých žalovaný mal (a mohol) ukončiť šetrenie škodovej udalosti. Žalovaný sa tak dostal do omeškania nasledujúcim dňom po uplynutí 15 dňovej lehoty zákonom stanovenej ako maximálne možnej na ukončenie šetrenia škodovej udalosti, teda dňa 15.02.2015. Nakoľko na daný vzťah sa uplatňuje občianskoprávny predpis, v časti úroku z omeškania súd prvej inštancie žalobcovi vyhovel len čiastočne a priznal mu len zákonné úroky z omeškania (vo výške 5,05% ročne), keď vzťah žalobcu a žalovaného, na ktorý dopadá zákonná úprava zákona o PZP vyhodnotil ako občianskoprávny.

13. Proti výroku I. a výroku III. tohoto rozsudku podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, písm. e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, písm. f), nakoľko súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a písm. h), keď rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil, tak žalobu zamietne alebo napadnutý rozsudok zruší a vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

14. Podľa odvolateľa súd prvej inštancie nereflektoval závery súdom ustanoveného znalca Ing. Karla Štyndla, ktorý na str. 13 znaleckého posudku č. 26/2020 uviedol, že: „Ak by sa vodička Renault Master V. B. venovala popísaným pomerom cestnej premávky, ktorá jej vyplýva z legislatívy, je možné predpokladať, že po rozpoznaní výstražného trojuholníka by vyhodnotila odbočovací manéver neznámeho vozidla pohybujúceho sa pred ňou ako vyhybací manéver prekážke na komunikácii označenej výstražným trojuholníkom, nie ako odbočovanie doľava, a nenasmerovala by vozidlo Renault Master k pravej krajnici a nedošlo by k zrážke s vozidlom Volkswagen“. Vzhľadom na závery znalca bolo rozhodujúce aj správanie žalobcu na vozovke, a to či použil výstražný trojuholník a umiestnil ho správne alebo túto povinnosť nespĺnil, čím sa vysokou mierou podieľal na dopravnej nehode, resp. v kontexte citovaného záveru znalca neumiestnením výstražného trojuholníka ju spôsobil. Svedkyňa (vodička Renault Master V. B.) na pojednávaní dňa 14.11.2018 na otázku, či nebol na ceste výstražný trojuholník, odpovedala „nie“, čomu korešponduje aj jej výpoveď v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I sp. zn. 12C/224/2015: „..... neskoro zbadala odstavené vozidlo, keďže na ceste nebol výstražný trojuholník“. Následne, v ďalšom štádiu konania svoje vyjadrenie upravila, kedy uviedla, že: „Chcela ju obehnúť z pravej strany, vie, že sa to nespíe, obehnúť ju však nestihla, narazila do auta, ktoré stálo na krajnici, ktoré nevidela, resp. keď ho zbadala, bolo už neskoro, na ceste si výstražný trojuholník nevyšimla.“ Tu doplnila predchádzajúce vyjadrenie, že „nevidela výstražný trojuholník“ tak, že „mala som prekrytý výhľad predou mnou jazdiacou dodávkou, teda moje výhľadové možnosti smerom vpred a do bokov boli na 95 % obmedzené, a teda výstražný trojuholník na ceste som ani nemohla spozorovať, teda moje predchádzajúce vyjadrenie, že tam nebol, objektívne upravujem.“ Podľa súdu prvej inštancie iba spresnila svoje tvrdenie uvádzané v konaní sp. zn. 12C/224/2015 (OS BA I), s čím žalovaný nesúhlasí a podľa jeho názoru mal súd prvej inštancie tento rozpor dôsledne skúmať a vykonať opätovný výsluch svedka za účelom odstránenia týchto zásadných rozporov. Súd prvej inštancie tento návrh neakceptoval a dotazoval sa žalovaného, či spochybňuje, že predložené čestné vyhlásenie (obsahujúce zmenu v tvrdení) bolo uskutočnené V. B., čo žalovaný nespochybnil, ale považuje za nevyhnutné skúmať pohnútku zmeny, keďže umiestnenie výstražného trojuholníka v kontexte odborných záverov je pre konanie zásadné.

15. Ďalej žalovaný namieta, že súd prvej inštancie nereflektoval na jeho obranu, ktorou opakovane poukazoval na spoluvinu žalobcu. Podľa § 441 Občianskeho zákonníka, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám. V konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I sp. zn. 12C/224/2015 druhá účastníčka škodovej udalosti vypovedala, že „neskoro zbadala odstavené vozidlo, keďže na ceste nebol výstražný trojuholník“. Zo strany vodiča došlo podľa žalovaného aj k porušeniu § 24 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého vodič vozidla, ktoré je povinne vybavené prenosným výstražným trojuholníkom, je povinný tento trojuholník použiť počas núdzového státia, najmä pri prerušení jazdy pre chybu na vozidle alebo na náklade alebo v dôsledku dopravnej nehody, ak také vozidlo tvorí prekážku cestnej premávky. Vodič je povinný trojuholník umiestniť na okraji vozovky tak, aby ho prichádzajúci vodiči včas a zreteľne videli, a to vo vzdialenosti najmenej 50 m za vozidlom a na diaľnici a rýchlostnej ceste najmenej 100 m za vozidlom. V obci môže byť táto vzdialenosť, ak to vyžadujú okolnosti, kratšia. Ak je vozidlo vybavené osobitným zariadením, ktoré umožňuje výstražnú funkciu smerových svetidiel, vodič je povinný ho použiť aspoň v čase, kým umiestni trojuholník na vozovke.

16. Žalovaný napokon namieta, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Podľa názoru žalovaného sa súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku nevyporiadal s argumentáciou žalovaného, nesprávne právne vec posúdil vo vzťahu k spoluúčasti žalobcu na nehode, resp. k zavineniu nehody žalobcom, v rozpore so zákonom neuviedol aké skutočnosti považoval za preukázané, ktoré za preukázané nepovažoval, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Odôvodnenie je teda podľa žalovaného názoru nepreskúmateľné a vada konania spočívajúca v nedostatočnom odôvodnení rozsudku je v zmysle ustálenej judikatúry vo svojej podstate porušením základného práva účastníka na spravodlivý proces.

17. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny a zaviazal žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Žalobca uviedol, že žalovaný odvolanie odôvodňuje v podstate len tým, že súd prvej inštancie neakceptoval jeho obranu spočívajúcu v tvrdení o spoluzavinení žalobcu a že napadnutý rozsudok nedostatočne odôvodnil. Žalovaný v odvolaní uvádza, že súd nereflektoval závery súdom ustanoveného znalca Ing. Karla Štyndla. Použitie výstražného trojuholníka potvrdili svedkovia V. B. aj L. J. a ani zo žalovaným citovaného záveru na str. 13 znaleckého posudku č. 26/2020 znalca Ing. Karola Štyndla nevyplýva, že by výstražný trojuholník na vozovke umiestnený nebol. Tvrdenie žalovaného, že „v konaní vyplynulo, že samotný vodič poškodeného vozidla mal spoluúčasť na škode“ je nepravdivé, spoluzavinenie vodiča poškodeného vozidla v dôsledku údajného nepoužitia výstražného trojuholníka nebolo ničím preukázané, nevyplýva ani zo žiadneho zo znaleckých posudkov, naopak, zo znaleckých posudkov jednoznačne vyplýva, že príčinou dopravnej nehody bolo nevenovanie sa vedeniu vozidla zo strany vodičky motorového vozidla Renault Master V. B.. Bez ohľadu na to, či táto videla alebo nevidela výstražný trojuholník, je zrejmé, že predchádzala pred ňou idúce vozidlo sprava, pričom nemala dostatočný rozhľad, aby mohla manéver bezpečne uskutočniť, čím okrem všeobecných povinností vodiča porušila aj § 15 odsek 1 a odsek 5 písmeno a) zákona číslo 8/2009 Z. z. Podľa žalobcu sa vyjadreniami svedkyne B., ako aj tvrdeniami žalovaného týkajúcimi sa údajného spoluzavinenia žalobcu súd prvej inštancie zaoberal, čo vyplýva predovšetkým z bodov 23. a 49. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozsudku dôsledne vysporiadal so všetkými nastolenými otázkami, odôvodnenie je dostatočne presvedčivé a zrozumiteľné.

18. Žalovaný v replike k vyjadreniu žalobcu zotrval na obsahu odvolania. Odvolací súd konštatuje, že obsah vyjadrenia žalovaného k vyjadreniu žalobcu duplikuje jeho odvolaciu argumentáciu, že súd nereflektoval závery súdom ustanoveného znalca Ing. Karla Štyndla, ktorý na str. 13 znaleckého posudku č. 26/2020 uviedol, že: „Ak by sa vodička Renault Master V. B. venovala popísaným pomerom cestnej premávky, ktorá jej vyplýva z legislatívy, je možné predpokladať, že po rozpoznaní výstražného trojuholníka by vyhodnotila odbočovací manéver neznámeho vozidla pohybujúceho sa pred ňou ako vyhýbací manéver prekážke na komunikácii označenej výstražným trojuholníkom, nie ako odbočovanie do ľava, a nenasmerovala by vozidlo Renault Master k pravej krajnici a nedošlo by k zrážke s vozidlom Volkswagen.“ Toto vyjadrenie je podľa žalovaného potrebné vykladať v kontexte skoršej výpovede svedkyne, ktorá prioritne poprela použitie výstražného trojuholníka, dokonca uviedla, že ak by tam bol, nevyhodnotila by uhýbací manéver pred ňou jazdiaceho vozidla ako odbočovanie. Preto bolo podľa žalovaného potrebné skúmať, či poškodený použil výstražný trojuholník a umiestnil ho na vozovke, čím sa vysokou mierou podieľal na dopravnej nehode, resp. v kontexte citovaného záveru znalca neumiestnením výstražného trojuholníka ju spôsobil. Svedkyňa na pojednávaní dňa 14.11.2018 na otázku, či nebol na ceste výstražný trojuholník, odpovedala „nie“, čomu korešponduje aj jej výpoveď v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I, sp. zn. 12C/224/2015: „..... neskoro zbadala odstavené vozidlo, keďže na ceste nebol výstražný trojuholník“. Následne, v ďalšom štádiu konania svoje vyjadrenie upravila, kedy uviedla, že: „Chcela ju obehnúť z pravej strany, vie, že sa to nesmie, obehnúť ju však nestihla, narazila do auta, ktoré stálo na krajnici, ktoré nevidela, resp. keď ho zbadala, bolo už neskoro, na ceste si výstražný trojuholník nevšimla. Tu doplnila svoje predchádzajúce vyjadrenie, že nevidela výstražný trojuholník, upravila ho tak, že: „mala som prekrytý výhľad predou mnou jazdiacou dodávkou, teda moje výhľadové možnosti smerom vpred a do bokov boli na 95 % obmedzené, a teda výstražný trojuholník na ceste som ani nemohla spozorovať, teda moje predchádzajúce vyjadrenie, že tam nebol, objektívne upravujem.“ Podľa záverov súdu týmto svojim vyjadrením iba spresnila tvrdenie uvádzané v konaní sp. zn. 12C/224/2015 (OS BA I), s čím sa žalovaný nestotožnil a namieta nevykonanie opätovného výsluchu svedkyne súdom prvej inštancie k tejto otázke. Žalovaný rovnako zhodne s odvolacou argumentáciou namieta, že súd prvej inštancie nereflektoval jeho tvrdenia, ktorými

poukazoval na spoluvinu žalobcu. Žalovaný poukazuje na § 441 Občianskeho zákonníka, uvádza, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I, sp. zn. 12C/224/2015 rovnako druhá účastníčka škodovej udalosti vypovedala, že „neskoro zbadala odstavené vozidlo, keďže na ceste nebol výstražný trojuholník“ a uvádza, že zo strany vodiča došlo aj k porušeniu ustanovenia § 24 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

19. Žalobca v odvolacej duplike uviedol, že žalovaný sa argumentáciou snaží navodiť dojem potreby opätovného skúmania, či poškodený použil výstražný trojuholník alebo nie a vykresľuje vyjadrenia svedkyne B. v čase ako navzájom zásadne protichodné. V skutočnosti vyjadrenia svedkyne nie sú v žiadnom rozpore. Ak svedkyňa najprv uviedla, že na ceste nevidela výstražný trojuholník, a neskôr túto skutočnosť bližšie vysvetlila, keď uviedla, že mala prekrytý výhľad pred ňou jazdiacou dodávkou, pričom jej výhľadové možnosti smerom vpred a do bokov boli na 95% obmedzené, a teda výstražný trojuholník na ceste ani nemohla spozorovať, potom takéto vyjadrenie nie je možné považovať za zmenu výpovede svedkyne. Súd prvej inštancie preto správne vyhodnotil vyjadrenia svedkyne B. ako spresnenie skôr uvádzaných tvrdení. Umiestnenie výstražného trojuholníka na vozovke bolo predmetom skúmania v konaní pred súdom prvej inštancie a zo žiadneho dôkazu (vrátane znaleckých posudkov) nevyplývalo, že by výstražný trojuholník na vozovke umiestnený nebol. Z vykonaného dokazovania a najmä znaleckých posudkov jednoznačne vyplýva, že príčinou dopravnej nehody bolo nevenovanie sa vedeniu vozidla zo strany vodičky motorového vozidla Renault Master. Bez ohľadu na to, či táto videla alebo nevidela výstražný trojuholník, je zrejmé, že predchádzala pred ňou idúce vozidlo sprava, nemala dostatočný rozhľad na to, aby mohla tento manéver bezpečne uskutočniť (čo v rámci svojho vyjadrenia aj sama potvrdila), čím okrem všeobecných povinností vodiča porušila aj § 15 odsek 1 a odsek 5 písmeno a) zákona č. 8/2009 Z. z. Taktiež s ohľadom na vyjadrenie svedkyne B., že vzhľadom na spôsob jej jazdy za dodávkou pri zásadne obmedzených výhľadových možnostiach ani výstražný trojuholník na ceste nemohla spozorovať, je potreba skúmania spoluviny žalovaného absolútne vylúčená.

20. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania bez nariadenia pojednávania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s § 219 ods. 3 CSP oznámený na úradnej tabuli a na webovej stránke Krajského súdu v Bratislave v zákonnej lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením dňa 04.04.2024.

21. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

22. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

23. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu, po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi v zmysle § 379 a § 380 CSP a s konaním pred súdom prvej inštancie, ktoré predchádzalo jeho vyhláseniu, ako aj s obsahom odvolania žalovaného, vyjadreniami žalobcu a vyjadreniami žalovaného, konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku, s ktorého odôvodnením sa odvolací súd plne stotožňuje a konštatuje súladnosť jeho odôvodnenia s dikciou ustanovenia § 220 ods. 2 CSP. Konanie pred súdom prvej inštancie bolo vedené v súlade postupom upraveným civilným sporovým poriadkom a odvolací súd nezistil žiadne vady procesného charakteru, ktoré by mali za následok nesprávnosť napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktoré viedli k vyhovaniu žalobe v rozsahu napadnutom odvolaním žalovaného a zároveň konštatuje, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozhodnutí dôsledne vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré mali podstatný význam pre rozhodnutie a vyvodil správny právny záver premietnutý do výrokovej časti napadnutého rozsudku. Odvolací súd preto v súlade s § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozsudku.

24. Odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, nakoľko na základe vykonaných dôkazov správne zistil skutkový stav, zrozumiteľným spôsobom vysvetlil, z ktorých dôkazov vychádzal, aké skutočnosti mal vykonanými dôkazmi za preukázané, dôkazy vyhodnotil a zistený skutkový stav správne právne posúdil. Súd prvej inštancie dal jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na

všetky sporné otázky, pričom sa zároveň vysporiadal s podstatnou argumentáciou sporových strán. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a k jednotlivým odvolacím námietkam dopĺňa odvolací súd nasledovne:

25. Podstatou odvolacích námietok žalovaného, ako ich identifikoval odvolací súd, je nesprávne posúdenie procesnej obrany žalovaného o spoluzavinení žalobcu na vzniku škody, ktorú skutkovo odôvodňuje tým, že žalobca porušil § 24 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov neumiestnením výstražného trojuholníka, čím sa vysokou mierou podieľal na dopravnej nehode, resp. v kontexte záveru znalca Ing. Karla Štyndla neumiestnením výstražného trojuholníka ju spôsobil, s čím súvisí námietka nevykonania navrhnutého dôkazu opätovným výsluchom svedkyne V. B.. Žalovaný ďalej namieta nepreskúmateľnosť rozhodnutia.

26. Žalovaný nesprávnosť záveru súdu prvej inštancie vyvodzuje z toho, že pre vec rozhodujúce bolo preukázanie správania sa žalobcu na vozovke, teda to, či použil výstražný trojuholník a umiestnil ho správne alebo túto svoju povinnosť nesplnil, čím sa vysokou mierou podieľal na dopravnej nehode, resp. v kontexte záveru znalca Ing. Karla Štyndla na strane 13. znaleckého posudku č. 26/2020 neumiestnením výstražného trojuholníka ju spôsobil. Odvolací súd v prvom rade uvádza, že z odvolateľom citovanej časti znaleckého posudku nevyplýva žalovaným tvrdená skutočnosť, že žalobca nepoužil výstražný trojuholník alebo že ho umiestnil na vozovke nesprávne, preto námietka žalovaného, že súd prvej inštancie nereflektoval závery tohto znalca, je nedôvodná. Naopak, z citovaného záveru znalca vyplýva predpoklad, že „ak by sa vodička Renault Master V. B. venovala popísaným pomerom cestnej premávky, ktorá jej vyplýva z legislatívy, je možné predpokladať, že po rozpoznaní výstražného trojuholníka by vyhodnotila odbočovací manéver neznámeho vozidla pohybujúceho sa pred ňou ako vyhýbací manéver prekážke na komunikácii označenej výstražným trojuholníkom, nie ako odbočovanie do ľava, a nenasmerovala by vozidlo Renault Master k pravej krajnici a nedošlo by k zrážke s vozidlom Volkswagen“. Z uvedeného je možné vyvodiť výlučne záver, že vodička Renault Master V. B. sa nevenovala popísaným pomerom cestnej premávky.

27. Žalovaný ďalej v odvolaní namieta nevykonanie navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností súdom prvej inštancie, a to opätovného výsluchu svedkyne B., účelom ktorého malo by odstránenie rozporov vo vyjadreniach svedkyne o použití výstražného trojuholníka žalobcom, ktorý rozpor má spočívať podľa žalobcu v tom, že táto svedkyňa na pojednávaní dňa 14.11.2018 na otázku nebol na ceste výstražný trojuholník, odpovedala „nie“, čomu korešponduje aj jej výpoveď v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I, sp. zn. 12C/224/2015 („..... neskoro zbadala odstavené vozidlo, keďže na ceste nebol výstražný trojuholník“) a následne, v ďalšom štádiu konania svoje vyjadrenie upravila, kedy uviedla, že: „Chcela ju obehnúť z pravej strany, vie, že sa to nesmie, obehnúť ju však nestihla, narazila do auta, ktoré stálo na krajnici, ktoré nevidela, resp. keď ho zbadala, bolo už neskoro, na ceste si výstražný trojuholník nevšimla.“ a doplnila svoje predchádzajúce vyjadrenie v tom zmysle, že „som nevidela výstražný trojuholník“ tak, že: „mala som prekrytý výhľad predou mnou jazdiacou dodávkou, teda moje výhľadové možnosti smerom vpred a do bokov boli na 95% obmedzené, a teda výstražný trojuholník na ceste som ani nemohla spozorovať, teda moje predchádzajúce vyjadrenie, že tam nebol, objektívne upravujem.“ Odvolací súd dospel k záveru, že sa súd prvej inštancie spornou skutkovou otázkou umiestnenia výstražného trojuholníka na vozovke, súvisiacim obsahom výsluchov a vyjadrením svedkyne zo dňa 13.08.2021 riadne zaoberal, vyhodnotil vykonané dokazovanie jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a v napadnutom rozhodnutí sa s touto spornou otázkou vysporiadal v bodoch 23. a 49. odôvodnenia. Odvolací súd sa nestotožňuje so žalovaným, že bolo nevyhnutné skúmať pohnútku ním tvrdenej zmeny vyjadrenia svedkyne jej opätovným výsluchom a rovnako ako súd prvej inštancie v nepresnosti vyjadrenia svedkyne nevidí rozpor, ktorý by bolo potrebné odstraňovať v konaní pred súdom prvej inštancie opätovným výsluchom svedkyne. Pokiaľ svedkyňa B. vo vyhlásení zo dňa 13.08.2021 uviedla, že narazila do auta, ktoré stálo na krajnici, ktoré nevidela, resp. keď ho zbadala, bolo už neskoro, na ceste si výstražný trojuholník nevšimla, nevidela výstražný trojuholník, nakoľko mala prekrytý výhľad pred ňou jazdiacou dodávkou, teda jej výhľadové možnosti smerom vpred a do bokov boli na 95% obmedzené, a teda výstražný trojuholník na ceste ani nemohla spozorovať, a tiež výslovne uviedla, že objektívne upravuje predchádzajúce vyjadrenie, že tam nebol, k inému záveru, ako takému, ku ktorému dospel súd prvej inštancie, ani prípadným opakovaným výsluchom, ktorým by sa podľa odvolateľa mala skúmať pohnútkou doplnenia výpovede svedkyne, nie je možné dospieť. Vyjadrenie svedkyne vzhľadom na vykonanie dokazovania o priebehu nehodového deja a vykonané dokazovanie výsluchom L. J. súd prvej inštancie správne

vyhodnotil ako upresnenie tvrdenia, ktoré svedkyňa logicky vysvetlila prekrytím výhľadu pred ňou jazdiacou dodávkou a významným obmedzením jej výhľadových možností (vpred a do bokov až na 95%), a teda výstražný trojuholník na ceste ani nemohla spozorovať.

28. Z uvedeného dôvodu potom odvolací súd ako nedôvodnú vyhodnotil aj odvoláciu námietku neakceptovania spoluviny žalobcu podľa § 441 Občianskeho zákonníka, resp. spoluúčasti vodiča poškodeného vozidla na vzniknutej škode, ktorú odvolateľ odvodzuje od tvrdeného porušenia § 24 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov žalobcom, ktoré malo spočívať v neumiestnení výstražného trojuholníka na vozovke žalobcom. Tvrdenie odvolateľa o spoluúčasti vodiča poškodeného vozidla na škode nebolo v konaní pred súdom prvej inštancie ničím preukázané.

29. Žalovaný ďalej namieta nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, podľa jeho názoru sa súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku nevysporiadal s jeho argumentáciou, nesprávne právne vec posúdil vo vzťahu k spoluúčasti žalobcu na nehode, resp. k zavineniu nehody žalobcom, v rozpore so zákonom neuviedol aké skutočnosti považoval za preukázané, ktoré za preukázané nepovažoval, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Vada konania spočívajúca v nedostatočnom odôvodnení rozsudku je podľa žalovaného v zmysle ustálenej judikatúry vo svojej podstate porušením základného práva účastníka na spravodlivý proces. Ani s touto odvolacou námietkou sa odvolací súd nestotožnil. Ústavný súd SR podľa konštantnej judikatúry (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04) vyslovil, že súčasťou základného práva na spravodlivé súdne konanie (čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne, zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a ochranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07). Podľa názoru odvolacieho súdu rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k veci, rozsiahlo a podrobne uviedol výsledky vykonaného dokazovania, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Rozsudok súdu prvej inštancie nemožno považovať za nepreskúmateľný. Ako vyplýva z judikatúry Ústavného súdu SR, do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/2004).

30. Odvolací súd uvádza, že žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne vecne a právne relevantné dôvody, ktoré by boli spôsobilé priviesť pre neho priaznivé rozhodnutie vo veci. Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a z toho dôvodu rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. a súvisiacom výroku III. o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 387 ods. 1, ods. 2 CSP potvrdil.

31. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP, keďže žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, odvolací súd mu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

35. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).